

Vishnu

Sarasvati

Ganesha

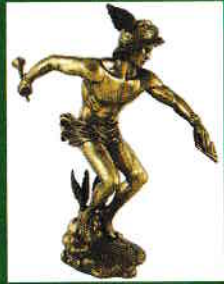
Kalki

Piltzintecuhtli

Mercur

Hermes

Ek Chuah

Heidi

Hermes
Trismegistos

caduceu

Daikoku

MERCUR

simbolism • astronomie • astrologie
mitologie • elemente practice

Astronin Astrofilus

Firul Ariadnei

Capitolul 1 • Simbolism / 3

Mercurul filosofilor / 3

Arhetipurile / 6

• Arhetipul Magicianului / 8

• Arhetipul Inițiatoarei / 10

Capitolul 2 • Astronomie / 12

Capitolul 3 • Astrologie / 20

Mercur – planeta conștiinței / 20

Mercur – cheia pentru o comunicare eficientă / 22

Mercur în constelațiile zodiacale / 23

Mercur în Casele zodiacale / 35

Temperamentul mercurian / 42

Sănătatea / 43

Sfera subtilă de forță a planetei Mercur – sinteză / 44

Capitolul 4 • Mitologie / 46

India / 46

• Vishnu / 46

• Sarasvati / 48

• Budha / 49

• Kalki / 50

• Ganesha / 52

China / 54

Japonia / 55

Egipt / 57

• Anubis / 57

• Thot / 60

Sumerieni / 61

Asirieni / 62

Babilonieni / 62

Fenicieni / 63

Grecia / 63

• Tabula Smaragdina / 66

Etrusci / 68

Romani / 68

Slavi / 68

Azteci / 69

Mayași / 69

Capitolul 5 • Tărâmul cel tainic al lui Mercur / 71

Împărăția misterioasă a spiritelor / 71

Aurora / 74

Capitolul 6 • Rezonanța subtilă specifică a mercurului cu sfera subtilă de forță a planetei Mercur / 75

Procesul dinamic mercur (element) – Mercur (planetă) / 75

Alimentația / 83

Capitolul 7 • Rezonatori specifici / 85

Plante de leac / 85

Cristale / 88

• Smaraldul / 89

• Malahitul / 92

• Peridotul / 94

• Jadul / 96

• Agatul / 99

• Aventurinul / 103

Capitolul 8 • Spirala Yang / 106

Bibliografie / 108

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ASTRONIN ASTROFILUS

Mercur : simbolism, astronomie, astrologie, mitologie, elemente practice / Astronin Astrofilus. - București : Firul Ariadnei, 2022

Conține bibliografie

ISBN 978-606-8594-19-4

133

© Firul Ariadnei, 2022

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii FIRUL ARIADNEI

Pentru comenzi cărți:

Tel.: 0730 005 609

e-mail: editura_firulariadnei@yahoo.ro

web: edituraganesha.ro

Capitolul 1

Simbolism

Datorăm caldeenilor ordinea zilelor săptămânii. Pentru fiecare zi ei au atribuit divinitatea tutelară a astrelor descoperite pe Cer. Duminica este Soarele, Spiritul; luni Luna, trupul; marți Marte, sângele; miercuri Mercur, inteligența și vorbirea; joi Jupiter, cumpătarea; vineri Venus, voluptatea; sâmbătă Saturn, lentoarea trupului și a Spiritului. Mercur și-a lăsat numele în denumirea zilei săptămânii care urmează după marți, și anume *miercuri*, din sintagma latină: *Mercurii dies* / *Mercuris dies*. Guvernând finanțele și comerțul, Mercur este regăsit în *mercurial*, lista de prețuri ale produselor dintr-o piață. Un aspect interesant este că sigla ziarului Bursa (2 pătrate suprapuse, dar unul devenit romb prin rotirea cu 45 de grade față de celălalt) este identică cu forma exterioară a *yantra*-ei zeului hindus al finanțelor și prosperității, *Ganesha*, precum și cu aceea a sigiliului magic al planetei Mercur. În Tarot, Mercur e corelat cu arcanele *Împărăteasa* și *Roata norocului*.

Mercurul filosofilor

Pentru a defini alchimia, îi vom cita pe Pauwells și Bergier: „Dacă alchimia cuprinde o știință, aceasta este modalitatea de a accede la conștiință.” Astfel, scopul alchimiei este acela de a dezagrega personalitatea. Asimilând cunoașterea de sine despre natura și relația lui cu Dumnezeu, sufletul este reformat, impuritățile sunt eliminate și este unit într-o esență pură și nedivizată. Ocultismul occidental operează cu un sistem de 5 elemente: *pământ, apă, foc, aer și eter*.

Cu toate acestea, alchimiștii au vorbit adesea despre alte trei elemente: mercur, sulf și sare. Teoria alchimică avea o trinitate în materie, corespunzând Trinității Dumnezeiești și naturii triple a omului. Sarea, sulful și mercurul sunt echivalente cu noțiunile de trup, suflet și spirit. Prima mențiune despre mercur și sulf ca elemente alchimice de bază provine de la un scriitor arab numit Jabir, care a trăit în secolul al VIII-lea. Paracelsus a adăugat acestora două sarea, fiecare exprimând o capacitate diferită pentru transmutarea materiei: sulf pentru ardere, mercur pentru plasticitate și sare pentru solubilitate. Sarea este un element de substanță și materializare. Începe ca fiind grosier și impur. Prin procese alchimice, sarea este descompusă prin dizolvare; este purificată și în cele din urmă reformată în sare pură, rezultatul interacțiunilor dintre mercur și sulf. Interacțiunea sulfului cu mercurul lichid, l-a transformat în mercur eruptiv pentru a realiza căsătoria alchimică între Lună și Soare, și a obține, astfel, aurul filosofilor, androginul glorios capabil să vindece corupția materiei.

Alchimiștii, cu viziunea lor antropomorfă a Universului, credeau că toată materia conține *pneuma*, sau spiritul, pe care l-au identificat cu mercurul, numit după zeul inteligenței și corespunzând pneumei raționale a stoicilor. Mercurul era spiritul oricărei părți individuale de materie, vaporul care se dispersa în timpul încălzirii, fiind uneori văzut ca și Unicul, unitatea întregii diversități, la fel cum în teoria stoică *pneuma* creaturilor individuale făcea parte din *pneuma* universală. Ca și Unicul, mercurul combină contrariile. Este metal, dar de asemenea lichid. Este lichid, dar nu udă suprafața pe care este pus. Din acest motiv era numit „*masculinitate feminină*” și era de obicei portretizat ca fiind androgin. Mercurul este simbolizat ca: un unicorn îmblânzit de o virgină, un leu luptându-se cu un unicorn, un dragon sau un șarpe înaripat, evidențiind unificarea contrariilor.

Mercurul alchimiștilor nu era mercur obișnuit, ci era „*mercurul filosofal*”, o substanță ideală față de care mercurul găsit în natură este doar o aproximație imperfectă. Mercurul filosofal a fost identificat cu Spiritul lui Dumnezeu care plutea deasupra apelor în *Geneză*. Primul capitol din *Geneză* se spune că ar conține toate secretele artei alchimice, iar unii dintre adepți au creat procedee care sunt o replică în mic a celor 7 zile ale Creației. Unirea sulfului și a mercurului corespunde puternic dihotomiei masculin-feminin, deja prezentă în gândirea occidentală. Sulful este principiul activ, masculin, posedând capacitatea de a crea transformări. Are calitățile fierbinte și uscat, la fel ca elementul foc, și este asociat cu Soarele. Pentru alchimiști, mercurul este un principiu fundamental, indispensabil realizării Marii Opere. Ca simbol alchimic, mercur este reprezentat de regină, femeie, argint, șarpe, acvilă, dragon înaripat. Mercurul poate desemna metalul cu același nume, dar mai ales principiul mamă al tuturor metalelor, feminin, pasiv, volatil. Simbol al vieții, reprezintă totodată principiul tată al metalelor, masculin, activ și fix, pentru a da naștere fiului, sarea care reprezintă Spiritul Universal. Mercurul posedă calitățile rece și umed, la fel ca elementul apă. În ilustrațiile alchimice, regele roșu și regina albă reprezintă uneori sulful și mercurul. Ele sunt descrise ca provenind din aceeași substanță originară.

Există numeroase dovezi fizice ale unor transmutații metalice: cel mai adesea acestea reprezintă medalii comemorative sau monede ce au fost bătute cu metalul care a fost obținut prin transmutație. Dar descoperirea acestor piese nu este întotdeauna facilă...

Împăratul german Ferdinand al III-lea a efectuat o transmutație în prezența directorului său de mine, contele Rutz, cu ajutorul unui „*praf de proiecție*” ce i-a fost oferit de Johann Konrad-Richthausen, care îl obținuse de la un alchimist necunoscut ce își spunea La Bujardiere. După numai 15 minute

de fuziune, 3 livre (cca. 1,5 kg) de mercur au fost convertite în 2,5 livre de aur pur (ceea ce demonstrează cu prisosință că puterea tinctorială a acestui praf transmutatoriu era una dintre cele mai înalte cunoscute vreodată: 1 x 23.000 sau, altfel spus, 1 gram din acest praf putea deci transmuta 23 kg de mercur!). Cu aurul care a fost obținut atunci, împăratul a dispus baterea unei medalii comemorative ce poartă pe ea simbolul unui Hermes Heliofor care este înconjurat de următoarele cuvinte, traduse din limba latină: „*Metamorfoza divină care a fost executată la Praga la data de 15 ianuarie 1648, în prezența Maiestății Sale Imperiale Sacre Ferdinand al III-lea*”. Această medalie este păstrată la tezaurul imperial din Viena. Ca urmare a unei alte transmutații reușite de împărat, acesta l-a înnobilit pe Richthausen, care și-a ales titlul nobiliar de Baron al Cosmosului.

Să notăm că tot la Praga, unde se află și faimoasa „*stradă a alchimistilor*”, împăratul Rudolf al II-lea operase o transmutație cu ajutorul lui Michael Sendivogius, al cărui praf de transmutație fusese elaborat de către adeptul scoțian Alexandre Sethon. Monarhul a dispus comemorarea acestui miracol printr-o placă de marmură pe care se poate citi și astăzi: „*Dacă este în stare, să facă și altcineva ceea ce a făcut Polonezul Sendivogius*”. Împăratul l-a numit apoi pe acel alchimist consilier imperial. Cu puțin timp înainte, medicul Nicholas Barnaud și aventurierul Edward Talbot (zis Kelly) au reușit să transmute la Praga, în casa medicului împăratului, o livră de mercur care s-a transformat în aur în mai puțin de un sfert de oră; alături de aur a apărut de asemenea o cantitate mică de sticlă roșie.

Arhetipurile

Cine vrea să îngenuncheze sau să distrugă o societate, distruge înainte de toate arhetipul masculin dumnezeiesc. Acest arhetip constituie germenele de dumnezeire care a

fost dat ființei umane, pentru a duce, dintr-o etapă istorică în alta, modelul celest. Distrugerea monarhiei înseamnă, simbolic vorbind, distrugerea centrului dumnezeiesc al societății omenești și „legalizarea” anarhiei. În societățile tradiționale monarhul luminat era și luptător, dar mai ales o ființă plină de înțelepciune, care putea soluționa în mod spontan și imprevizibil, conflicte care păreau insurmontabile. A pune o grupare într-o funcție supremă de conducere, a înlătura monarhul luminat și, odată cu el, sfătuitoarea sa care este Marele Preot, înseamnă, în realitate, o detronare directă a lui Dumnezeu din centrul vieții noastre. Din acel moment, modelul terestru s-a rupt de modelul celest și conducerea politică a popoarelor și-a început etapa de satanizare.

Regele, conducătorul ca magician, găsea modalități de luptă inedite, iar una dintre acestea este arta sacră, dansul. Vechii daci erau maeștri în a rezolva conflictele fără luptă, prin dans, prin artă, sacră, ritualică. În *Anabasis*, VI, I 5-6, faimosul general, istoric și filosof Xenophon descrie astfel dansul tracic al săbiilor: „*După libații și după cântarea paeanelor, cei dintâi s-au manifestat tracii și au început să danseze cu arma în mână în sunetul flautului, în acest timp sărind sus și ușor și agitând toți pumnalele. În cele din urmă, unul dintre ei l-a învins pe altul, și toți au crezut că acela fusese ucis: el căzuse cu mare artă. [...] Învingătorul a luat arma celui învins și s-a depărtat cântând sitalke, iar ceilalți tracii îl scoaseră pe cel ce căzuse ca și mort: de fapt, el nu suferise câtuși de puțin.*” La rândul său, Dimitrie Cantemir considera Jocul Călușarilor (Călușenii) un dans în mare măsură magic, cu un număr impar de dansatori având fețele acoperite cu veșminte femeiești și glasuri prefăcute femeiește, cu cununi de pelin și de flori de câmp pe cap cu săbii în mâini, ceata fiind condusă de stareț și primicer (acesta ca transmitător al poruncilor către dansatori), iar în multe zone, pentru sonorizarea dansului, membrii cetei au pinteni sau zurgălăi legați pe pulpe. Cantemir scrie: „*Mulțimea crede că ei au puterea de a izgoni bolile cronice.*”

Sufletul ființelor umane prezintă 4 arhetipuri masculine/feminine — Regele/Mama, Amantul/Fascinatoarea, Eroul (Războinicul)/Eroina inspiratoare, Magicianul/Inițiatoarea, care sunt corelate cu primele 4 elemente subtile – pământul, apa, focul, aerul, și cu 4 dintre planete – Jupiter, Venus, Marte, Mercur.

Arhetipul Magicianului

Acest arhetip masculin este corelat cu sfera subtilă de forță a planetei Mercur și cu elementul subtil aer. Energia Magicianului are drept scop realizarea plenitudinii existenței pentru tot ceea ce ființează, prin utilizarea plină de compasiune a cunoașterii și tehnologiei. Magicianul este posesorul secretelor și al cunoașterii oculte. Bărbatul în sufletul căruia acest arhetip este foarte trezit este capabil să realizeze ceremonii inițiatice, fiind maestrul ceremoniilor care ghidează transformarea spirituală. Una dintre menirile lui este aceea de a-i iniția și pe alții în domeniul cunoașterii spirituale. Având în vedere că lipsa de inițiere a bărbaților în aspectele profunde ale masculinității mature reprezintă una dintre cauzele crizei masculinității din prezent, putem afirma că trezirea arhetipului Magicianului în cazul tuturor bărbaților este o necesitate stringentă. Magicianul este arhetipul conștiinței elevate, discernământului spiritual, lucidității, chibzuinței, reflecției, introspecției, detașării și cunoașterii a ceea ce este profund, tainic și care nu este ușor de accesat. Magicianul este cel care trăiește ca și cum ar observa Lumea de undeva de sus și ar interveni exact atunci când este necesar, știind ce Legi dumnezeiești operează în situația respectivă. Magicianul cunoaște forța extraordinară a „Soarelui” interior și știe cum să canalizeze această energie pentru a beneficia la maximum de ea. Magicianul reglează fluxurile energetice interioare ale diferitelor arhetipuri, în beneficiul vieților noastre individuale. Mulți *magicieni*, având diferite profesii și

orientări în viață, își folosesc în mod conștient cunoașterea și competența tehnologică, atât pentru beneficiul altora, cât și al lor personal. Energia Magicianului este prezentă în arhetipul Eroului sub forma clarității conștiinței sale. Magicianul singur nu are capacitatea de a acționa, aceasta fiind specificul Eroului, dar poate gândi creator. Magicianul își face simțită prezența cel mai adesea în perioadele de criză. Adeseori, într-o situație dificilă, oamenii sunt atrași într-un anumit timp și spațiu pe care le putem numi *sacre*. Acești bărbați accesează acest spațiu ascultând anumite piese muzicale, făcând plimbări lungi prin pădure, meditând la anumite teme și simboluri și prin multe alte metode. Atunci când ajung în acest spațiu sacru interior, ei se conectează cu energia Magicianului; de aici ei pot vedea ce anume trebuie să facă într-o anumită problemă și cum. În societățile tradiționale, inițiatul era vindecătorul, cel care reda viața, care găsea sufletele pierdute și care descoperea cauzele ascunse ale suferințelor, cel care restaura integritatea și completitudinea ființelor, atât la nivelul individului, cât și al comunităților.

În ființa bărbatului matur, acest arhetip se manifestă prin chibzuință, putere de reflecție profundă și de introspecție, claritate a conștiinței, stabilitate, stare de centrare în sine și detașare emoțională. Magicianul are o mare putere de alchimizare, de transformare, de sublimare a energiei brute în forme superioare de energie. Curiozitatea este unul dintre atuurile sale. Însă folosită într-un mod nearmonios, doar pentru a vedea ce se petrece, curiozitatea poate face haos în jurul său. Magicianul conferă accesul la stări modificate de conștiință, conduce viziunile și transele benefice, deține cheile către subconștient. Rolul său este de a consilia și a oferi soluții regelui.

În cazul fiecărui arhetip, dacă energiile specifice sunt folosit într-un mod nefast, se manifestă așa-numitele *umbre*. În cazul Magicianului apar: *Detașatul (+)* – indiferent față de conexiunea

umană, față de emoții, manipulant, nu oferă toată informația; *Inocentul* (-) – leneș, confuz, evită responsabilitățile, ostil, pune piedici altora în a realiza ceva.

Arhetipul Inițiatoarei

Acest arhetip feminin este corelat cu sfera subtilă de forță a planetei Mercur și cu elementul subtil aer. Arhetipul Inițiatoarei este cel mai aproape de planul supramental, de androginul dumnezeiesc glorios, fiind un simbol al înțelepciunii. Ca reprezentări ale arhetipului ce se regăsesc în diferite tradiții, menționăm: Tara, Matangi, Shakti, Atena, Minerva, cele 9 muze (fiicele lui Zeus). Atena era invocată în cetățile Greciei ca forță dumnezeiască ce restabilește armonia și ordinea desăvârșite în locul în care se manifestă. Atena cea războinică se manifestă prin cunoașterea ce distruge orice tip de rău, iscusința în arta războiului, înțelepciunea practică. Natura feminină este ritmată de numărul 9 – 9 luni de concepție, 9 muze – fiind un simbol al totalității Creației, al completitudinii. Energia esențială care animă acest arhetip este cea a cunoașterii și comunicării, fiind, totodată, o natură dinamică. În acest arhetip se află ascuns misterul profund al inițierii spirituale. Femeia care manifestă predominant acest arhetip fascinează prin starea de plenitudine, iubire, afectivitate nesfârșită, beatitudine, expansiunea cunoașterii, trezind în bărbat aspirația căutării spirituale. Prin acest arhetip ființa umană poate avea acces la realitățile subtile, deoarece unește sacrul cu profanul. Ființa care și-a dinamizat acest arhetip manifestă o iubire spontană față de întreaga Creație și o înțelegere superioară, o legătură directă cu forțele superioare ale Naturii care este dublată de cunoaștere, ceea ce se poate numi simplu *înțelepciune feminină*. Ea ajută ființele să dobândească înțelepciunea inimii. Femeia ce prezintă o dinamizare pregnantă a acestui arhetip prezintă o stare de împlinire extatică, trezind în bărbații iubiți adevărata natură masculină în conexiune cu aspectul masculin

universal, deoarece în inima sa se află un templu al spiritului. Acest arhetip prezintă o stare de detașare, deoarece trăiește la nivelul intelectului superior și pune în prim plan conștiința. Libertatea acestui arhetip este una fundamentală, dincolo de orice constrângere, deoarece are puterea de a aduce în viața sa tot ceea ce transcende natura umană, iar Grația dumnezeiască coboară cel mai ușor prin acest arhetip. În viața ființelor care și-au trezit acest arhetip, evenimentele se manifestă foarte mult sub forma sincronicităților. Spontaneitatea este un alt aspect esențial al acestui arhetip, care manifestă natural energiile dumnezeiești care oferă răspunsuri la întrebările vieții.

